

سد النهضه جنایتی جدید است که ناتوانی و خیانت نظام مصر را افشا می‌کند

شبکه العربیه در وبسایت خود روز پنج‌شنبه ۲۰۲۵/۷/۳، تحت عنوان «مصر به اتیوپی: افتتاح سد النهضه غیرقانونی و مخالف حقوق بین‌الملل است»، خبری منتشر کرد که در آن آمده است: هانی سولیم، وزیر منابع آب مصر، تأکید کرد که قاهره سیاست تحمیل واقعیت با اقدامات یکجانبه بدون توافق الزام‌آور که منافع مصر و سودان را لحاظ کند، رد می‌کند و اتیوپی را به نبود اراده سیاسی و فریب‌کاری برای ترویج تصویری مثبت با وجود شکست مذاکرات طی ۱۳ سال گذشته متهم ساخت. از سوی دیگر، نخست‌وزیر اتیوپی ادعا کرد که سد، به ذخایر آب مصر یا سودان آسیبی نرسانده است، درحالی‌که مصر تأکید کرد که این پرونده، موضوعی حیاتی است و اجازه نخواهد داد که سلطه آبی بر آن تحمیل شود.

آبی احمد، نخست‌وزیر اتیوپی، تکمیل ساخت سد النهضه و افتتاح رسمی آن را در سپتامبر آینده اعلام کرد. این اعلام چالش‌برانگیز، پس از روند مذاکراتی بیش از ۱۳ سال و شمار زیادی نشست و بیانیه و اظهارنظر صورت گرفت که همه آن‌ها با شکست کامل پایان یافت. درحالی‌که اتیوپی برای تحمیل سلطه خود بر آب‌های نیل شتاب می‌کند، وزیر منابع آب مصر این اقدام را «غیرقانونی» و «مخالف حقوق بین‌الملل» توصیف کرد و تأکید نمود که مصر تهدید حقوق آبی خود را نخواهد پذیرفت؛ اما ورای این بیانیه‌های ناتوان، حقیقتی بزرگ‌تر نهفته است و آن اینکه نیرویی پشت اتیوپی ایستاده و برایش سکوت و تبانی نظام مصر را تضمین می‌کند و آن را به‌سوی پروژه‌هایی سوق می‌دهد که به ابزار فشار استراتژیک و سلاحی علیه مصر و مردمش تبدیل خواهد شد. این پیشروی اتیوپی بدون مزدوری نظام مصر نسبت به حامیان اتیوپی و نبود دولتی که اسلام را اجرا کند و مقدرات امت را حفظ نماید، ممکن نبود.

از آغاز بحران، نظام‌های حاکم در سرزمین‌های مسلمانان کوشیدند مسئله را به چارچوب مذاکرات فنی و مباحثات حقوقی و ضمانت‌های بین‌المللی محدود سازند. مسئله‌ای که زندگی بیش از صد میلیون مسلمان را تحت تأثیر قرار می‌دهد، به اختلاف درباره جزئیات پر کردن و راه‌اندازی و سرعت ذخیره‌سازی آب تقلیل داده شد. اصل موضوع که آب نیل، ملک عمومی امت است و تعرض به آن تجاوزی آشکار است که باید بازداشتن شود، نه اینکه انتظار کشیده شود یا به نهادهای غربی متوسل شوند، به فراموشی سپرده شد.

آب نیل صرفاً منبع طبیعی نیست که درباره آن در اتاق‌های بسته مذاکره شود، بلکه از اموال عمومی است که اسلام دولت را ملزم به حفظ آن نموده است. رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم فرمودند: «مسلمانان در سه چیز شریک‌اند: در آب، علف و آتش».

آنچه جرات تحمیل این واقعیت را یافته، نظام‌های تکه‌تکه‌شده سایکس‌پیکو هستند که اراده‌ای مستقل ندارند، بلکه پژواکی از منافع قدرت‌های بزرگ‌اند. وقتی دولت واحدِ گردآورنده مسلمانان وجود نداشته باشد، سرزمین‌ها و رزق و روزی‌شان طمع و سلطه را هدف قرار می‌دهد و این در کشورهای ما که تحت سیطره غرب هستند، آشکار است.

در سال‌های گذشته، نظام‌های حاکم مصر و سودان مدام از حقوق بین‌الملل، پیمان‌های الزام‌آور و اعلامیه سه‌جانبه سال ۲۰۱۵ سخن گفته‌اند؛ اما حقیقت تلخ آن است که همین حقوق بین‌الملل را قدرت‌های بزرگ برای حفاظت از منافع خود ساخته‌اند، نه برای حفاظت از حق مسلمانان بر آب و ثروت‌هایشان. بلکه خود اعلامیه سه‌جانبه اولین امتیاز رسمی بود که به اتیوپی مشروعیت سیاسی برای پروژه‌اش داد، هنگامی که حق توسعه را برای او تثبیت کرد بدون هیچ الزام مشخصی که جلوی پرکردن یکجانبه یا تضمین توزیع عادلانه آب را بگیرد.

مشغول شدن به تکرار بیانیه‌های محکومیت و رجوع به محافل غربی همدست، حتی یک قطره آب نصیب مصر نخواهد کرد. اسلام اجازه نمی‌دهد حقوق امت بر سر میز مذاکرات بخشیده شود و تجاوز به امری واقع تبدیل شود که با ناتوانی و سهل‌انگاری تثبیت گردد.

نگاه به مسئله سد النهضه باید بر پایه اصل قطعی صیانت از مقدرات امت و جلوگیری از زیان به آن‌ها باشد. الله سبحانه‌وتعالی فرمودند: «وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ» «و سست نشوید و غمگین نباشید و شما برترید اگر مؤمن باشید» و فرمود: «فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ» «پس هر کس به شما تجاوز کرد، همان‌گونه که به شما تجاوز کرده به او تجاوز کنید». روشن است که هر

عملی که زندگی و معاش مردم را تهدید کند، تجاوزی است که باید بازداشته شود، نه اینکه با آن سازش شود. شریعت الله سبحانه و تعالی، تحمل سیزده سال انتظار بر سر میز مذاکره را نمی پذیرد و قبول ندارد که سرنوشت امت به تصمیمات شوراهایی وابسته به سلطه استعمار گره زده شود.

وزیر آب مصر در اظهار نظر اخیر خود فاش ساخت که اتیوپی همواره بر سر مکر و فریب و تحریف تصویر ذهنی نزد جهانیان پافشاری کرده و هیچ اراده سیاسی برای رسیدن به توافق ندارد؛ اما پرسش مهم تر آن است که چرا نظام مصر، با وجود آگاهی از این واقعیات، همچنان بر استمداد از اتیوپی اصرار می ورزد؟ چرا ارتش هایی که ملت میلیاردها برای آن ها هزینه می کند و اگر اراده ای راستین وجود داشته باشد، می توانند شریان حیات را حفظ کنند، به حرکت در نمی آیند؟

در واقع، بحران های امت، چه در نیل، چه در فلسطین و چه در هر نقطه ای، یک علت اصلی دارد و آن غیبت حاکمیت اسلام است. اگر امت دولتی داشت که شریعت را اجرا می کرد، هرگز اتیوپی یا غیر آن جرئت تعرض به مقدراتش را پیدا نمی کرد.

ای اهل کنانه (مصر): فریب سخن از حقوق بین الملل و بیانیه های رد سیاست تحمیل واقعیت را نخورید. مشکل، در لجاجت اتیوپی نیست، بلکه در ناتوانی و همدستی نظام هاست؛ آن ها به مذاکره بی حاصل رضایت داده و به متجاوز مشروعیت بخشیدند و سد النهضة آینه ای روشن است که مزدوری نظام را عیان می کند. ما یقین داریم که امت از غفلت خود بیدار خواهد شد و برای بازگرداندن سلطه خویش، با اقامه خلافت راشده بر منهج نبوت، قیام خواهد کرد تا عزت خود را بازستاند و هرکس به حقوقش چشم طمع بدوزد را بازدارد.

ای سربازان کنانه: حفاظت از امت و آب و ثروت هایش امانتی بر گردن شماست، پس همان گونه باشید که الله سبحانه و تعالی از شما خواسته: یاوران الله سبحانه و تعالی و دین و رسول الله صلی الله علیه و سلم. بدانید که شما تواناترین بر ایجاد تغییر هستید و نظام و پشتیبانانش نیز این را می دانند و با اعطای امتیازات و پول ها، می کوشند وفاداری شما را به بهای رشوه بخرند و به الله سبحانه و تعالی قسم این متاع زودگذر دنیا است. پس دنیای حاکمان را وانهاد و به جای آن، به بهشتی روی آورید که پهنایش آسمان ها و زمین است؛ که با بریدن رشته ی ولای خود از نظام ستم و پیوند آن با الله سبحانه و تعالی و دادن نصرت به حزب التحریر برای اقامه خلافت راشده دوم بر منهج نبوت، به آن دست خواهید یافت و چه سعادت و عزتی خواهید یافت، در دنیا و آخرت.

برگرفته از شماره ۵۵۶ جریده الرایه